

คำเรียกชื่อและการรับรู้ชื่อของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ มัง และ กะเหรี่ยง
ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและพะเยา

นางสาวศตนันต์ เชื้อมหาวัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2541

ISBN 974-639-627-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COLOUR TERMS AND COLOUR PERCEPTION OF TAI LUE, LUA, MONG AND
KAREN SPEAKERS IN CHIANGRAI AND PHAYAO

Miss Satanan Chua-Maharwan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Graduate School

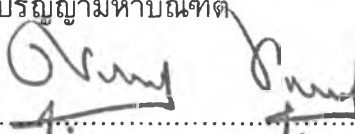
Chulalongkorn University

Academic Year 1998

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คำเรียกสีและการรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ มัง และ
กะเหรี่ยงในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและพะเยา
โดย นางสาวศตนันต์ เชื้อมหาวัน
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) -

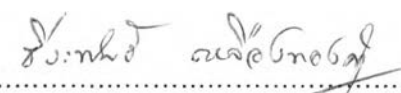

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุภาวัฒน์ ชุตินวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปราณี กุลละวณิชย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ลักษณะียนาวิน)

ศตวรรษที่ เจ็ดหมื่นห้า : คำเรียกสีและการรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทยลื้อ ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยงในพื้นที่
จังหวัดเชียงรายและพะเยา (COLOUR TERMS AND COLOUR PERCEPTION OF TAI LUE,
LUA, MONG AND KAREN SPEAKERS IN CHIANGRAI AND PHAYAO) อ. ที่ปรึกษา :
รศ. ดร. วีระพันธ์ เทสิงทองคำ, 115 หน้า. ISBN 974-639-627-7

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์คำเรียกสีพื้นฐานและคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาไทยลื้อ ลัวะ
ม้ง และ กะเหรี่ยง ตลอดจนการรับรู้สีและทัศนคติที่ผู้พูดภาษาดังกล่าวมีต่อสี

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เก็บจากผู้บอกภาษาซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและพะเยา โดยผู้บอก
ภาษาเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30-45 ปี จำนวนทั้งหมด 40 คน แบ่งออกเป็นภาษาละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
สัมภาษณ์ขณะเก็บข้อมูลคือบัตรสีจำนวน 208 บัตรสี

ผลการวิจัยสรุปเนื้อหาสำคัญได้ดังนี้ ภาษาไทยลื้อ ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยงมีจำนวนคำเรียกสีพื้นฐานคือ 12,
5, 6 และ 5 คำ ตามลำดับ อาศัยทฤษฎีสากลและวิวัฒนาการของคำเรียกสี (Berlin and Kay, 1969) อาจกล่าวได้ว่าคำ
เรียกสีในภาษาทั้ง 4 นี้พัฒนาอยู่ในระยะ (stage) ต่าง ๆ กันของวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานคือ ระยะที่ 7, 5, 5 และ
4 ตามลำดับ ส่วนการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานนั้น ภาษาที่ศึกษาทั้งหมดมีกลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐาน 3 วิธี
คือ 1. การผสมคำเรียกสีเข้าด้วยกัน 2. การผสมคำเรียกสีกับคำขยาย และ 3. การใช้คำเรียกสีของเฉพาะมาเป็นคำ
เรียกสีไม่พื้นฐาน ภาษาไทยลื้อ ลัวะ และ ม้ง มีการใช้กลวิธีที่ 2 ในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานมากที่สุด แต่ภาษากะเหรี่ยง
มีการใช้กลวิธีที่ 1 มากที่สุด และทุกภาษามีการใช้กลวิธีที่ 3 น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์การรับรู้สีและทัศนคติที่มีต่อสีพบว่า ผู้พูดภาษาไทยลื้อ ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยงมีการรับรู้ใจ
กลาง (foci point) ของทุกประเภทสัดคล้ายคลึงกัน ส่วนการรับรู้ขอบเขตสี (colour boundary) พบว่าผู้พูดภาษาไทยลื้อ
ลัวะ ม้ง และกะเหรี่ยง มีการรับรู้ขอบเขตของประเภทสีเขียวได้ดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับขอบเขตสีของประเภทสีอื่น ๆ
ส่วนการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อสีพบว่า ผู้พูดภาษาเหล่านี้มีทัศนคติบวกต่อสีสดและสีเข้ม และมีทัศนคติลบต่อสีจืดและ
สีอ่อน

ภาควิชา .....
                  ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา .....
                  ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2541 .....

ลายมือชื่อนิติต ..... ศตวรรษที่ เจ็ดหมื่นห้า
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

C810984

LINGUISTICS

MAJOR
KEY WORD: COLOUR TERM / TAI LUE / LUA / MONG / KAREN

SATANAN CHUA-MAHARWAN: COLOUR TERMS AND COLOUR PERCEPTION OF TAI LUE, LUA, MONG AND KAREN SPEAKERS IN CHIANGRAI AND PHAYAO. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. THERAPHAN LUANGTHONGKUM, Ph.D :115 pp. ISBN-974-639-627-7

The purposes of this thesis are to analyze the basic and non - basic colour terms in Tai Lue, Lua, Mong and Karen and to analyze their colour perception and attitude.

The data was collected from 40 female informants whose ages are between 30-45 years old. The elicitation of colour terms was done by using 208 colour cards.

The research result indicates that these 4 languages have different numbers of basic colour terms. The numbers of basic colour terms in Tai Lue, Lua, Mong and Karen are 12, 5, 6 and 5 respectively. Based on the theory of the Universality and Evolution of basic colour term (Berlin and Kay,1969), it can be concluded that the basic colour terms in these languages are at different stages in the evolution of basic colour term, i.e., the ones of Tai Lue is at the 7th stage, of Lua and Mong are at the 5th stage, and of Karen is at the 4th stage.

In forming non-basic colour terms, three strategies have been found : combining a colour term with another colour term, combining a colour term with an adjective as a modifier and using the names of specific objects as colour terms. In Tai Lue, Lua and Mong, non-basic colour terms are mostly formed by the second strategy except in Karen where the first strategy is mostly used. The third strategy is not popular.

Regarding colour perception and attitude to colours, there is no significant difference among the Tai Lue, Lua, Mong and Karen speakers in perceiving the foci point of every colour catagory. In comparison with the other colours, green seems to be very well perceived.

These ethnic groups have a positive attitude towards vivid and bright colour and have a negative attitude towards light and subtle colour.

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์ 2541
ปีการศึกษา.....

ลายมือชื่อนิสิต..... ฟองนที เรืองมนวัน
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจากหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ รวมถึงตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร ลักษณะนิยานวิน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข ตลอดจนให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำเอกสารเกี่ยวกับคำเรียกสีแก่ผู้วิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ถ้าขาดความร่วมมือที่ดีของผู้บอกภาษา ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณผู้บอกภาษาชาวไทลื้อ ลัวะถิ่น ม้งเขี้ยว และ กะเหรี่ยงสะกอ รวมถึงผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านซึ่งได้ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ใช้สถานที่รวมถึงช่วยเป็นล่ามให้ในขณะที่ผู้วิจัยออกเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้เงินทุนสำหรับการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และ น้อง ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำและให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณพิณรัตน์ อัครวัฒน์กุล

ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณคุณย่า คุณตาและคุณยายที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับ “ชาวไทลื้อ” และให้การสนับสนุนด้านการเงินและข้อมูลอันมีค่าเกี่ยวกับชาวไทลื้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณพ่อและแม่ซึ่งสั่งสอนให้ลูกรู้คุณค่าของการศึกษาและพร้อมเสมอที่จะเสียสละความสุขของตัวเองเพื่อลูก พ่อและแม่สนับสนุนลูกอย่างเต็มที่ในด้านการเงินและคอยเป็นกำลังใจให้เสมอมา นอกจากนี้ยังช่วยเหลืออย่างมากในการออกเก็บข้อมูลภาคสนามไม่ว่าจะเป็นการติดต่อประสานงานและคอยดูแลผู้วิจัย ถ้าไม่มีแรงสนับสนุนจากพ่อและแม่ลูกคงไม่มีวันนี้

ท้ายนี้ขอขอบคุณไซจิต เชื้อมหาวัน น้องชาย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือขับรถให้ในการออกเก็บข้อมูลภาคสนามรวมถึงช่วยพิมพ์วิทยานิพนธ์และให้คำปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย-----	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ-----	จ
กิตติกรรมประกาศ-----	ฉ
สารบัญตาราง-----	ญ
สารบัญภาพ-----	ฎ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา-----	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย-----	3
สมมติฐาน-----	3
ขอบเขตของการวิจัย-----	3
ภาษาที่ศึกษาและแหล่งเก็บข้อมูล-----	3
สถานที่เก็บข้อมูล-----	4
ผู้บอกภาษา-----	4
นิยามศัพท์เฉพาะ-----	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ-----	9

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

ความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีเกี่ยวกับคำเรียกสี-----	8
งานวิจัยเกี่ยวกับคำเรียกสีในภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้-----	13
งานวิจัยเกี่ยวกับคำเรียกสีโดยทั่วไป-----	20
ความเป็นมาและภูมิลำเนาของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยง-----	25
ความเป็นมาและภูมิลำเนาของผู้พูดภาษาไทย-----	27
ความเป็นมาและภูมิลำเนาของผู้พูดภาษาลัวะ-----	27
ความเป็นมาและภูมิลำเนาของผู้พูดภาษาม้ง-----	28
ความเป็นมาและภูมิลำเนาของผู้พูดภาษากะเหรี่ยง-----	30

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ทบทวนวรรณกรรม-----	32
เตรียมเครื่องมือในการวิจัย-----	34

สร้างตารางสี	34
สร้างบัตรสี	40
สร้างแบบบันทึกข้อมูล	40
ทดสอบเครื่องมือ	41
เก็บข้อมูล	42
วิเคราะห์ข้อมูล	42
วิเคราะห์คำเรียกสีพื้นฐาน	42
วิเคราะห์คำเรียกสีไม่พื้นฐาน	44
วิเคราะห์การรับรู้สี	45
วิเคราะห์ทัศนคติต่อสี	46
สรุปผลและเขียนรายงาน	47

บทที่ 4 คำเรียกสีในภาษาไทย ลัวะ มัง และกะเหรี่ยง

คำเรียกสีในภาษาไทย ลัวะ มัง และ กะเหรี่ยง	45
คำเรียกสีในภาษาไทย	45
คำเรียกสีในภาษาลัวะถิ่น	49
คำเรียกสีในภาษามังเขีว	50
คำเรียกสีในภาษากะเหรี่ยงสะกอ	51
คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย ลัวะ มัง และ กะเหรี่ยง	52
คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย	53
คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาลัวะถิ่น	56
คำเรียกสีพื้นฐานในภาษามังเขีว	58
คำเรียกสีพื้นฐานในภาษากะเหรี่ยงสะกอ	60
เปรียบเทียบคำเรียกสีพื้นฐานของภาษาไทย ลัวะ มัง และกะเหรี่ยง	62
การสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาไทย ลัวะ มัง และกะเหรี่ยง	65
การสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาไทย	66
การสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาลัวะถิ่น	68
การสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษามังเขีว	70
การสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษากะเหรี่ยงสะกอ	71
เปรียบเทียบการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาไทย ลัวะ มัง และ กะเหรี่ยง	73

บทที่ 5 การรับรู้สีและทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาไทย ลั๊วะและกะเหรี่ยง	
การรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทย ลั๊วะ มัง และ กะเหรี่ยง	74
การรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทย	74
การรับรู้สีของผู้พูดภาษาลั๊วะถิ่น	78
การรับรู้สีของผู้พูดภาษามังเขี๊วะ	81
การรับรู้สีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ	84
การเปรียบเทียบการรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทย ลั๊วะ มัง และ กะเหรี่ยง	87
ทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาไทย ลั๊วะ มัง และ กะเหรี่ยง	92
ทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาไทย	92
ทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาลั๊วะถิ่น	93
ทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษามังเขี๊วะ	94
ทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ	95
เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาไทย ลั๊วะ มัง และ กะเหรี่ยง	96
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	98
อภิปรายผลการวิจัย	101
ข้อเสนอแนะ	108
รายการอ้างอิง	110
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก: แผ่นบันทึกข้อมูล ก.	134
ภาคผนวก ข: แผ่นบันทึกข้อมูล ข.	113
ภาคผนวก ค: แผ่นบันทึกข้อมูล ค.	114
ประวัติผู้เขียน	115

สารบาญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แผนภูมิแสดงวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานโดยเบอร์ลินและเคย์-----	10
2. แผนภูมิแสดงวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานโดยเคย์-----	11
3. แผนที่ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน-----	26
4. แผนที่จังหวัดพะเยา แสดงจุดเก็บข้อมูลภาษาไทย ลัวะ และ ม้ง-----	29
5. แผนที่จังหวัดเชียงรายแสดงจุดเก็บข้อมูลภาษากะเหรี่ยง-----	31
6. แผนภูมิแสดงการเรียงแผ่นสี-----	35
7. แผนผังของตารางสี-----	36
8. แผนผังแสดงอักษรและหมายเลขซึ่งกำกับแต่ละช่องของตารางสี-----	37
9. แผนผังแสดงสีในตารางสีพร้อมรหัสการผสมสี-----	39
10. ลักษณะบัตรสีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล-----	40
11. การจำแนกประเภทสีของผู้พูดภาษาไทย-----	54
12. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย-----	55
13. การจำแนกประเภทสีของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น-----	57
14. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาลัวะถิ่น -----	57
15. การจำแนกประเภทสีของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว-----	59
16. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาม้งเขี้ยว -----	60
17. การจำแนกประเภทสีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ-----	61
18. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษากะเหรี่ยงสะกอ-----	62
19. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย-----	63
20. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาลัวะถิ่น-----	63
21. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาม้งเขี้ยว-----	64
22. แผนภูมิแสดงสมมติฐานวิวัฒนาการของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษากะเหรี่ยงสะกอ-----	64
23. ขอบเขตสีของแต่ละประเภทสีของผู้พูดภาษาไทย-----	76
24. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาไทย-----	77
25. ขอบเขตสีของแต่ละประเภทสีของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น-----	78
26. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น-----	80
27. ขอบเขตสีของแต่ละประเภทสีของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว-----	81
28. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว-----	83
29. ขอบเขตสีของแต่ละประเภทสีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ-----	84
30. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ-----	86
31. เปรียบเทียบการรับรู้สีของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ ม้ง และกะเหรี่ยง-----	90

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1. เปรียบเทียบจำนวนคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย ลัวะ ม้ง และกะเหรี่ยง	62
2. เปรียบเทียบความถี่ในการใช้กลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาไทย	68
3. เปรียบเทียบความถี่ในการใช้กลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาลัวะถิ่น	70
4. เปรียบเทียบความถี่ในการใช้กลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษาม้งเขี้ยว	71
5. เปรียบเทียบความถี่ในการใช้กลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานในภาษา กะเหรี่ยงสะกอ	73
6. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาไทย	75
7. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น	78
8. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว	81
9. การรับรู้ใจกลางสีและขอบเขตสีของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ	84
10. เปรียบเทียบใจกลางสีของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ ม้ง และกะเหรี่ยง	87
11. เปรียบเทียบขอบเขตสีของผู้พูดภาษาไทย ลัวะ ม้ง และกะเหรี่ยง	88
12. ทักษะการที่มีต่อสีในทางบวกของผู้พูดภาษาไทย	92
13. ทักษะการที่มีต่อสีในทางลบของผู้พูดภาษาไทย	93
14. ทักษะการที่มีต่อสีในทางบวกของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น	93
15. ทักษะการที่มีต่อสีในทางลบของผู้พูดภาษาลัวะถิ่น	94
16. ทักษะการที่มีต่อสีในทางบวกของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว	94
17. ทักษะการที่มีต่อสีในทางลบของผู้พูดภาษาม้งเขี้ยว	95
18. ทักษะการที่มีต่อสีในทางบวกของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ	95
19. ทักษะการที่มีต่อสีในทางลบของผู้พูดภาษากะเหรี่ยงสะกอ	96
20. จำนวนคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทย ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยง	99
21. จำนวนร้อยละของแต่ละกลวิธีในการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐานของภาษาไทย ลัวะ ม้ง และ กะเหรี่ยง	100
22. คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาไทยถิ่น 11 ภาษา	102
23. คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาในภาษามลาปรี ชมุ และ ลัวะ	104
24. คำเรียกเรียกสีพื้นฐานในภาษาม้งดำ ม้งขาว และ เมี่ยน	105
25. คำเรียกเรียกสีพื้นฐานในภาษากะเหรี่ยงสะกอ	106